

Advies

(A)2065
11 maart 2020

Advies over het voorstel van testplan van Elia Transmission Belgium NV

Artikel 259 van het koninklijk besluit van 22 april 2019 houdende een
technisch reglement voor het beheer van het transmissienet van
elektriciteit en de toegang ertoe

Niet-vertrouwelijk

INHOUDSOPGAVE

INHOUDSOPGAVE.....	2
INLEIDING	3
1. Wettelijk kader	4
2. Volledigheid van het voorstel van testplan wat betreft de voor het systeem-beschermingsplan en het herstelplan relevante apparatuur en geschiktheden	8
2.1. Installaties van significante netgebruikers	9
2.2. Communicatiekanalen.....	10
2.3. Snelle hersynchronisatiedienst, verbruikersinstallaties die vraagsturing verstrekken, HVDC-mogelijkheden,.....	10
3. Ontbreken van een methodologie in nationale wetgeving voor het testen van bestaande installaties.....	11
3.1. Problematiek	11
3.2. Beoordeling	11
3.2.1. De algemene methodologie voor het uitvoeren van testen in artikel 41(2) van de Europese netcode RfG.....	12
3.2.2. De methodologie van het testen van de black-startdienst in artikel 45(5) van de Europese netcode RfG.....	13
3.2.3. De methodologie voor het testen van de ontkoppeling van verbruik bij lage frequentie via relais in artikel 37, lid 6, en artikel 39, lid 5, van de Europese netcode DCC.....	14
4. Verdere opmerkingen bij het voorstel van testplan	16
23. In dit deel maakt de CREG specifieke opmerkingen bij het voorstel van testplan die echter gezien moeten worden in het licht van Deel 2 en Deel 3 van dit advies waarin bedenkingen ten gronde worden geformuleerd over de algemene maturiteit van het voorstel van testplan.....	16
4.1. Verwijzingen naar het systeembeschermingsplan en het herstelplan	16
4.2. Verantwoordelijke voor de organisatie van de testen en betaling van de kosten	16
4.3. Black-startdienst.....	17
4.4. Overige opmerkingen	17
5. Conclusie	18
BIJLAGE	20

INLEIDING

De COMMISSIE VOOR DE REGULERING VAN DE ELEKTRICITEIT EN HET GAS (hierna: CREG) ontving op 4 februari 2020 van de federale minister bevoegd voor energie, een verzoek dd. 31 januari 2020 om advies uit te brengen over een voorstel van testplan van Elia Transmission Belgium NV van 22 november 2019 overgemaakt aan de minister op 25 november 2019 samen met het consultatierapport. De minister vraagt de CREG om extra aandacht te vestigen op twee punten:

- In artikel 43, lid 2, van de Verordening (EU) 2017/2196 wordt aangegeven dat in het testplan wordt vastgesteld welke voor het systeembeschermingsplan en het herstelplan relevante apparatuur en geschiktheden moeten worden getest. Graag uw advies of aan dit punt in zijn volledigheid is voldaan.
- In het voorliggend testplan wordt ook aangegeven dat de installaties die niet moeten voldoen aan de Europese connectiecodes, meer bepaald de Verordeningen (EU) 2016/631, (EU) 2016/1388 en (EU) 2016/1447, wel degelijk de in deze verordeningen uiteengezette methodologie voor de overeenkomstige geteste geschiktheid moeten volgen, dit wegens het ontbreken van methodologieën in de Belgische wetgeving. Graag uw advies betreffende deze stelling.

Deze specifieke vragen doen geen afbreuk aan de volledige adviesaanvraag betreffende het testplan van Elia, aldus de minister.

Voor haar advies beschikt de CREG over een termijn van veertig dagen met toepassing van artikel 23, §2, vierde lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt.

Het voorstel van testplan van Elia Transmission Belgium NV dd. 22 november 2019 (in het Nederlands en het Frans) is als bijlage bij dit advies gevoegd.

Het directiecomité van de CREG heeft dit advies goedgekeurd tijdens zijn vergadering van 11 maart 2020.

1. WETTELIJK KADER

1. Om de operationele veiligheid te waarborgen, de verspreiding of verergering van een incident tegen te gaan en aldus een wijdverbreide storing en black-outtoestand te vermijden, en om het elektriciteitssysteem efficiënt en snel te herstellen in geval van een nood- of black-outtoestand, stelt de verordening (EU) 2017/2196 van de Commissie van 24 november 2017 tot vaststelling van een netcode voor de noodtoestand en het herstel van het elektriciteitsnet (hierna: de Europese netcode E&R) gedetailleerde voorschriften vast inzake:

- a) het beheer van de nood-, black-out- en hersteltoestanden door de transmissiesysteembeheerders;
- b) de coördinatie van het systeembeheer in de gehele Unie in nood-, black-out- en hersteltoestanden;
- c) de simulaties en tests ter waarborging van het betrouwbare, efficiënte en snelle herstel van geïnterconnecteerde transmissiesystemen in nood- of black-outtoestand naar normale toestand;
- d) de instrumenten en inrichtingen ter waarborging van het betrouwbare, efficiënte en snelle herstel van geïnterconnecteerde transmissiesystemen in nood- of black-outtoestand naar normale toestand.

2. Met toepassing van artikel 4(2) van de Europese netcode E&R zal iedere transmissiesysteembeheerder (TSB) de desbetreffende regelgevende instantie in overeenstemming met artikel 37 van Richtlijn 2009/72/EG de volgende voorstellen ter goedkeuring voorleggen, waaronder een voorstel van testplan:

- a) de voorwaarden om op te treden als aanbieder van beschermingsdiensten op contractbasis, overeenkomstig lid 4;
- b) de voorwaarden om op te treden als aanbieder van hersteldiensten op contractbasis, overeenkomstig lid 4;
- c) de lijst van SNG's die verantwoordelijk zijn voor de toepassing op hun installaties van de maatregelen die voortvloeien uit de verplichte eisen bedoeld in Verordeningen (EU) 2016/631, (EU) 2016/1388 en (EU) 2016/1447 en/of nationale wetgeving, en een lijst van door die SNG's toe te passen maatregelen zoals bepaald door de TSB's in artikel 11, lid 4, onder c), en artikel 23, lid 4, onder c);
- d) de lijst van in artikel 11, lid 4, onder d), en artikel 23, lid 4, onder d), bedoelde significante netgebruikers met hoge prioriteit of de beginselen die voor de vaststelling daarvan worden toegepast, en de voorwaarden voor het ontkoppelen en reactiveren van netgebruikers met hoge prioriteit, tenzij dit door de nationale wetgeving van lidstaten is bepaald;
- e) de overeenkomstig artikel 36, lid 1, opgestelde regels voor de opschorting en het herstel van marktactiviteiten;
- f) specifieke regels voor onbalansverrekening en verrekening van balanceringsenergie in het geval van opschorting van marktactiviteiten, overeenkomstig artikel 39, lid 1;
- g) het testplan, overeenkomstig artikel 43, lid 2.

Artikel 4(3) van de Europese netcode E&R voegt daaraan het volgende toe: *“Indien een lidstaat dit zo heeft bepaald, kunnen de in lid 2, onder a) t/m d) en onder g), bedoelde voorstellen ter goedkeuring worden voorgelegd aan een andere instantie dan de regelgevende instantie. Regelgevende instanties en overeenkomstig dit lid door de lidstaten aangewezen instanties nemen binnen zes maanden na de datum van indiening door de TSB een besluit over de in lid 2 bedoelde voorstellen.”*

Met toepassing van artikel 259 van het koninklijk besluit van 22 april 2019 houdende een technisch reglement voor het beheer van het transmissienet van elektriciteit en de toegang ertoe (hierna: het federaal technisch reglement) wordt de federale minister bevoegd voor energie bevoegd gemaakt voor de goedkeuring van de voorstellen van de transmissienetbeheerder bedoeld in artikel 4(2)(e), (d) en (g), van de Europese netcode E&R na advies van de CREG, waaronder dus het voorstel van testplan van de transmissienetbeheerder.

Artikel 23, §2, vierde lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en de toegang ertoe (hierna: de elektriciteitswet) bepaalt dat het directiecomité zijn adviezen overhandigt aan de minister binnen veertig kalenderdagen na ontvangst van het verzoek, behalve wanneer de minister een langere termijn bepaalt.

Het voorstel van testplan moet door elke transmissiesysteembeheerder worden opgesteld op basis van artikel 43 van de Europese netcode E&R, dat luidt als volgt:

“1. Elke TSB beoordeelt op gezette tijden de correcte werking van alle apparatuur en geschiktheden in het systeembeschermingsplan en het herstelplan. Hiertoe controleert elke TSB op gezette tijden de conformiteit van dergelijke apparatuur en geschiktheden in overeenstemming met lid 2 en met artikel 41, lid 2, van Verordening (EU) 2016/631, artikel 35, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1388 en artikel 69, leden 1 en 2, van Verordening (EU) 2016/1447.

2. Uiterlijk op 18 december 2019 stelt elke TSB een testplan op in overleg met de DSB's, de overeenkomstig artikel 11, lid 4, en artikel 23, lid 4, aangewezen SNG's, de aanbieders van beschermingsdiensten en de aanbieders van hersteldiensten. In het testplan wordt vastgesteld welke voor het systeembeschermingsplan en het herstelplan relevante apparatuur en geschiktheden moeten worden getest.

3. In het testplan worden de testfrequentie en -voorwaarden vastgesteld overeenkomstig de in de artikelen 44 tot en met 47 omschreven minimumeisen. Het testplan wordt opgesteld volgens de in Verordening (EU) 2016/631, Verordening (EU) 2016/1388 en Verordening (EU) 2016/1447 vastgestelde methodologie voor de overeenkomstige geteste geschiktheid. Wat SNG's betreft die niet onder Verordening (EU) 2016/631, Verordening (EU) 2016/1388 of Verordening (EU) 2016/1447 vallen, wordt het testplan opgesteld volgens de bepalingen van de nationale wetgeving.

4. Geen enkele TSB, DSB, SNG, aanbieder van beschermingsdiensten of aanbieder van hersteldiensten brengt de operationele veiligheid van het transmissiesysteem en het geïnterconnecteerde transmissiesysteem in gevaar tijdens de test. De test wordt zodanig uitgevoerd dat deze zo weinig mogelijk impact heeft op de systeemgebruikers.

5. De test wordt als succesvol beschouwd indien wordt voldaan aan de voorwaarden die overeenkomstig lid 3 zijn vastgesteld door de desbetreffende systeembeheerder. Zolang de test niet aan deze criteria voldoet, wordt de test herhaald door de TSB, DSB, SNG, aanbieder van beschermingsdiensten en aanbieder van hersteldiensten.”

3. De artikelen 44 tot 49 van de Europese netcode E&R bevatten verdere bepalingen betreffende het testen van apparatuur en geschiktheden en luiden als volgt:

“Artikel 44

Conformiteitstests van de geschiktheden van elektriciteitsproductie-eenheden

1. Elke aanbieder van hersteldiensten die een elektriciteitsproductie-eenheid is en een black-startdienst levert, voert minstens om de drie jaar een test betreffende de black-startmogelijkheden uit volgens de in artikel 45, lid 5, van Verordening (EU) 2016/631 vastgestelde methodologie.
2. Elke aanbieder van hersteldiensten die een elektriciteitsproductie-eenheid is en een snelle hersynchronisatiedienst levert, voert een test betreffende de overschakeling naar eigenbedrijfbelasting uit volgens de in artikel 45, lid 6, van Verordening (EU) 2016/631 vastgestelde methodologie na veranderingen in de apparatuur die een effect hebben op de geschiktheid tot eigenbedrijfbelasting, of na twee opeenvolgende mislukte overschakelingen in daadwerkelijk bedrijf.

Artikel 45

Conformiteitstests van verbruikersinstallaties die vraagsturing verstrekken

1. Elke aanbieder van beschermingsdiensten die vraagsturing verstrekt, voert een test betreffende de aanpassing van het verbruik uit volgens de in artikel 41, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1388 vastgestelde methodologie na twee opeenvolgende mislukte sturingen in daadwerkelijk bedrijf of minstens elk jaar.
2. Elke aanbieder van beschermingsdiensten die vraagsturing bij de ont koppeling van verbruik bij lage frequentie verstrekt, voert een test betreffende de ont koppeling van verbruik bij lage frequentie uit binnen een op nationaal niveau te bepalen termijn en volgens de in artikel 37, lid 4, van Verordening (EU) 2016/1388 vastgestelde methodologie voor transmissiegekoppelde verbruikersinstallaties, of volgens een vergelijkbare methodologie die door de relevante systeembeheerder is omschreven voor andere verbruikersinstallaties.

Artikel 46

Conformiteitstests van de geschiktheden van HVDC

Elke aanbieder van hersteldiensten die een HVDC-systeem is en een black-startdienst levert, voert minstens om de drie jaar een test betreffende de black-startmogelijkheden uit volgens de in artikel 70, lid 11, van Verordening (EU) 2016/1447 vastgestelde methodologie.

Artikel 47

Conformiteitstests van de ont koppeling van verbruik bij lage frequentie via relais

Elke DSB en TSB voert tests uit op de ont koppeling van verbruik bij lage frequentie via relais die voor die ont koppeling worden toegepast op hun installaties binnen een op nationaal niveau te bepalen termijn en volgens de in artikel 37, lid 6, en artikel 39, lid 5 van Verordening (EU) 2016/1388 vastgestelde methodologie.

Artikel 48

Tests van communicatiesystemen

1. Elke overeenkomstig artikel 23, lid 4, aangewezen DSB en SNG, elke TSB en elke aanbieder van hersteldiensten test minstens elk jaar de in artikel 41 omschreven communicatiesystemen.
2. Elke overeenkomstig artikel 23, lid 4, aangewezen DSB en SNG, elke TSB en elke aanbieder van hersteldiensten test minstens om de vijf jaar de reservestroomvoorziening van hun communicatiesystemen.
3. Uiterlijk op 18 december 2024 stelt elke TSB in overleg met de andere TSB's een testplan op om de communicatie tussen TSB's te testen.

Artikel 49

Tests van instrumenten en voorzieningen

1. Elke TSB test minstens elk jaar de geschiktheid van de hoofd- en back-upvermogensbronnen voor zijn hoofd- en reservecontrolecentra zoals vastgesteld in artikel 42.
2. Elke TSB test minstens om de drie jaar de functionaliteit van de in artikel 24 van Verordening (EU) 2017/1485 bedoelde cruciale instrumenten en voorzieningen, waarbij zowel de hoofd- en reserve-instrumenten als de hoofd- en reservevoorzieningen worden getest. Indien DSB's of SNG's betrokken zijn bij deze instrumenten en voorzieningen, nemen deze partijen deel aan de test.
3. Elke TSB test minstens om de vijf jaar de geschiktheden van de back-upvermogensbronnen voor de diensten van de onderstations die overeenkomstig artikel 23, lid 4, als essentieel worden beschouwd voor de procedures van het herstelplan. Indien deze onderstations zijn verbonden met distributiesystemen, voeren de DSB's de test uit.
4. Elke TSB test minstens elk jaar de in artikel 42, lid 4, bedoelde procedure voor de verplaatsing van het hoofdcontrolecentrum naar het reservecontrolecentrum.

2. VOLLEDIGHEID VAN HET VOORSTEL VAN TESTPLAN WAT BETREFT DE VOOR HET SYSTEEM-BESCHERMINGSPLAN EN HET HERSTELPLAN RELEVANTE APPARATUUR EN GESCHIKTHEDEN

4. De minister vermeldt in haar adviesvraag dat in artikel 43, lid 2, van de Europese netcode E&R wordt aangegeven dat in het testplan wordt vastgesteld welke voor het systeembeschermingsplan en het herstelplan relevante apparatuur en geschiktheden moeten worden getest. De minister vraagt de CREG advies of aan dit punt in zijn volledigheid is voldaan.

5. Artikel 43(1) van de Europese netcode E&R bepaalt dat elke TSB (transmissiesysteembeheerder) op gezette tijden de correcte werking van alle apparatuur en geschiktheden in het systeembeschermingsplan en het herstelplan beoordeelt. Verder bepaalt artikel 43(1) van de Europese netcode E&R dat elke TSB hiertoe op gezette tijden de conformiteit van dergelijke apparatuur en geschiktheden in overeenstemming met lid 2 en met artikel 41, lid 2, van Verordening (EU) 2016/631, artikel 35, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1388 en artikel 69, leden 1 en 2, van Verordening (EU) 2016/1447 controleert.

6. Elia identificeert de apparatuur en geschiktheden die volgens haar relevant zijn voor het systeembeschermingsplan en het herstelplan in deel 3 van het testplan. Samengevat gaat het volgens Elia meer bepaald om:

- LFDD-relais (ontkoppeling van verbruik bij lage frequentie via relais die voor de ontkoppeling worden toegepast) geïmplementeerd op installaties van de transmissiesysteembeheerders, publieke distributiesysteembeheerders of beheerders van gesloten netten (CDSO)
- de installaties van aanbieders van hersteldiensten (RSP) die een elektriciteitsproductie-eenheid (PFM) is die een black-start dienst levert en
- de reeks van communicatiesystemen en stroomvoorzieningen beoogd in de artikelen 48 en 49 van de Europese netcode E&R.

7. Het voorstel van testplan is volgens de CREG onvolledig, in die zin dat de wettelijk vereiste geschiktheden van de installaties van bepaalde significante netgebruikers daarin geheel ontbreken terwijl deze nochtans eveneens relevant zijn voor het systeembeschermingsplan en het herstelplan (deel 2.1 van dit advies). Bovendien ontbreken de testvoorwaarden en -frequentie wat betreft de communicatiekanalen (deel 2.2 van dit advies). Verder bevat het voorstel van testplan volgens de CREG overbodige titels (deel 2.3 van dit advies).

8. Aansluitend op haar besluit in voorgaande paragraaf 7 en de bijhorende bevindingen, wenst de CREG volgende verduidelijkingen aan te brengen. Het testplan kan zich niet beperken tot apparatuur en geschiktheden die relevant zijn voor het systeembeschermingsplan en het herstelplan die gecontracteerd zijn door Elia of omschreven in de artikelen 44 tot en met 47 van de Europese netcode E&R. De volledige lijst van apparatuur en geschiktheden, zowel bestaande als nieuwe, die relevant zijn voor het systeembeschermingsplan en het herstelplan met de bijhorende testfrequentie en -voorwaarden dienen opgenomen te zijn in het testplan. De CREG is van mening dat tevens hierbij de betrokken SNG moet worden geïdentificeerd.

Zowel het systeembeschermingsplan als het herstelplan rekenen in belangrijke mate op de instelling op grond van de wet van referentiewaarden door de transmissienetbeheerder tijdens een nood- en hersteltoestand. Uiteraard maken de apparatuur en de geschiktheden die deze referentiewaarden moeten naleven, ook deel uit van het testplan. De CREG wenst verder aan te brengen dat de

apparatuur en de geschiktheden die onder normale omstandigheden op regelmatige wijze worden aangewend op zich geen waarborg bieden dat deze apparatuur en geschiktheden ook verzekerd zijn bij een nood- en/of hersteltoestand. Dit omdat in een nood- en/of hersteltoestand bijvoorbeeld een beroep kan worden gedaan op meer extreme referentiewaarden. De transmissiebeheerder dient dit te verduidelijken in het testplan, bijvoorbeeld de geschiktheidsvereisten tijdens normale en alarmtoestand versus nood- en hersteltoestand, bij de bepaling van de bijhorende testen in het testplan.

Om een overzicht te bewaren, adviseert de CREG dat het testplan een samenvattende maar volledige tabel van deze de apparatuur en de geschiktheden met de bijhorende testfrequentie en -voorwaarden bevat waarbij tevens rekening wordt gehouden met wat hiervoor is uiteengezet door de CREG. De apparatuur en de geschiktheden die moeten worden opgenomen betreffen ook deze met betrekking tot de communicatiesystemen die van belang zijn voor het systeembeschermingsplan en het herstelplan behalve deze met betrekking tot de communicatie tussen TSB's. Hiervoor voorziet artikel 48 van de Europese netcode E&R een afzonderlijk testplan dat uiterlijk op 18 december 2024 door elke TSB moet worden opgesteld.

2.1. INSTALLATIES VAN SIGNIFICANTE NETGEBRUIKERS

9. Niet alleen de LFDD-relais, de communicatiekanalen en de apparatuur die gecontracteerd worden door middel van contracten voor hersteldiensten zijn volgens de CREG relevant voor de genoemde plannen. Voornamelijk worden er in België overigens enkel black-startdiensten gecontracteerd in het kader van het herstelplan, d.w.z. als hersteldiensten op contractbasis, en zijn er momenteel geen systeembeschermingsdiensten op contractbasis.

Ook de geschiktheden waarover de installaties, zowel nieuwe als bestaande, van bepaalde significante netgebruikers op grond van wetgeving moeten beschikken en die vereist worden in het systeembeschermingsplan en/of het herstelplan, zijn volgens de CREG relevant voor die plannen en moeten worden getest. De artikelen 44 tot en met 47 van de Europese netcode E&R, waarin (enkel) sprake is van de installaties van aanbieders van beschermingsdiensten, aanbieders van hersteldiensten en relais voor ont koppeling van verbruik bij lage frequentie, bevatten "minimum"-eisen waarmee rekening moet worden gehouden in het testplan met toepassing van artikel 43(3) van de Europese netcode E&R; deze zijn derhalve niet-exhaustief. Uit artikel 43(2) van de Europese netcode E&R blijkt bovendien dat het testplan niet enkel in overleg met de aanbieders van beschermingsdiensten en hersteldiensten en de distributiesysteembeheerders (DSB's) moet worden opgesteld maar ook in overleg met de aangewezen significante netgebruikers (SNG's). Ook in artikel 43(4) en (5) van de Europese netcode E&R worden de significante netgebruikers (SNG's) vernoemd als een aparte categorie naast de aanbieders van beschermingsdiensten en aanbieders van hersteldiensten. Zo bv. bepaalt artikel 43(5), laatste zin, van de Europese netcode E&R dat zolang de test niet aan deze criteria (lees: deze van het testplan) voldoet, de test wordt herhaald door de TSB, DSB, SNG, aanbieder van beschermingsdiensten en aanbieder van hersteldiensten.

Bij gebrek aan identificering van de installaties van significante netgebruikers als relevant voor het systeembeschermingsplan en/of het herstelplan in het voorstel van testplan, ontbreken ook de testvoorwaarden en -frequentie voor deze apparatuur en geschiktheden teneinde daarop een betrouwbaar beroep te kunnen doen in geval van een noodtoestand, black-outtoestand of hersteltoestand van het net. De CREG gaat niet akkoord met het antwoord van Elia in haar consultatieverslag van november 2019 waarin ze stelt dat deze significante netgebruikers geen testverplichtingen hebben, tenzij ze een black-startcontract hebben of betrokken zijn in de tests van de LFDD-relais. Zij hebben volgens de CREG minstens de testverplichtingen overeenkomstig de bepalingen van de aansluitingscontracten met Elia. Bovendien kan in geval van een éénmalige test bij aansluiting, deze test volgens de CREG niet aanzien worden als een test van de apparatuur en de

geschiktheden die relevant zijn voor het systeembeschermingsplan en/of het herstelplan. Dit tenzij de transmissienetbeheerder op voldoende wijze kan argumenteren dat een frequente test niet noodzakelijk is om de apparatuur en de geschiktheden te verzekeren die vereist zijn in het systeembeschermingsplan en/of het herstelplan. Hierbij stelt zich eveneens de vraag of de geschiktheden van de installaties vereist bij een normale toestand van het elektriciteitssysteem dezelfde zijn als de geschiktheden die vereist zijn bij de uitvoering van de plannen.

2.2. COMMUNICATIEKANALEN

10. Elia vermeldt in haar voorstel van testplan dat ook de communicatiekanalen relevant zijn voor het systeembeschermingsplan en het herstelplan en moeten worden getest. Het voorstel van testplan identificeert derhalve de communicatiekanalen als relevante geschiktheden, maar vermeldt dat de testvoorwaarden niet zijn opgenomen in het testplan, aangezien dat door artikel 43, lid 3, van de Europese netcode E&R, niet verplicht wordt gesteld.

11. De CREG herhaalt in dit verband dat de artikelen 44 tot 47 van de Europese netcode E&R “minimum”-eisen bevatten. Verder moet de transparantie worden gewaarborgd bij de toepassing van de Europese netcode E&R (artikel 4(1)(b)). Het past derhalve volgens de CREG om de testvoorwaarden en -frequentie van de communicatiekanalen bedoeld in de artikelen 48 en 49 van de Europese netcode E&R op te nemen in het testplan. Het testen van de communicatie tussen transmissiesysteembeheerders onderling maakt met toepassing van artikel 48(3) van de Europese netcode E&R evenwel het voorwerp uit van een (afzonderlijk) testplan dat elke transmissiesysteembeheerder uiterlijk op 18 december 2024 dient op te stellen.

Aangezien artikel 48(1) en artikel 49(1) en (4) van de Europese netcode E&R verwijzen naar artikel 41 resp. artikel 42 van dezelfde netcode en artikel 41 en artikel 42, leden 1, 2 en 5, van de Europese netcode pas van toepassing zijn met ingang van 18 december 2022 (cf. artikel 55 van de Europese netcode E&R), zou het testplan volgens de CREG wel nu reeds de testvoorwaarden en -frequentie moeten bevatten van de geschiktheden bedoeld in artikel 42, leden 3 en 4, van de Europese netcode E&R die wel reeds van toepassing zijn (d.w.z. de reservestroomvoorziening van het reservecontrolecentrum voor ten minste 24 uur en de transfertprocedure voor de verplaatsing van het hoofdcontrolecentrum naar het reservecontrolecentrum binnen maximaal drie uur) en uiterlijk tegen 18 december 2022 deze van de communicatiesystemen bedoeld in artikel 41 en artikel 42, leden 1, 2 en 5, van de Europese netcode E&R.

2.3. SNELLE HERSYNCHRONISATIEDIENST, VERBRUIKERSINSTALLATIES DIE VRAAGSTURING VERSTREKKEN, HVDC-MOGELIJKHEDEN,

12. Delen 4.2, 5 en 6 van het voorstel van testplan betreffen apparatuur en geschiktheden die niet als relevant voor het huidige systeembeschermingsplan en/of het herstelplan zijn aangemerkt in deel 3 van het voorstel van testplan en zijn derhalve overbodig. In deze titels wordt telkens vermeld dat het testplan geen testen voor deze zaken beschrijft, aangezien deze apparatuur niet relevant is in het kader van de genoemde plannen. Naar de mening van de CREG scheppen deze delen van het testplan meer verwarring dan duidelijkheid en worden zij best geschrapt.

3. ONTBREKEN VAN EEN METHODOLOGIE IN NATIONALE WETGEVING VOOR HET TESTEN VAN BESTAANDE INSTALLATIES

3.1. PROBLEMATIEK

13. In haar adviesvraag wijst de minister erop dat in het voorstel van testplan ook wordt aangegeven dat de installaties die niet moeten voldoen aan de Europese connectiecodes, meer bepaald de Verordeningen (EU) 2016/631, (EU) 2016/1388 en (EU) 2016/1447, wel degelijk de in deze verordeningen uiteengezette methodologie voor de overeenkomstige geteste geschiktheid moeten volgen, dit wegens het ontbreken van methodologieën in de Belgische wetgeving en vraagt het advies van de CREG betreffende deze stelling.

14. Artikel 43(3) van de Europese netcode E&R bepaalt het volgende:

“Het testplan wordt opgesteld volgens de in Verordening (EU) 2016/631, Verordening (EU) 2016/1388 en Verordening (EU) 2016/1447 vastgestelde methodologie voor de overeenkomstige geteste geschiktheid. Wat SNG's betreft die niet onder Verordening (EU) 2016/631, Verordening (EU) 2016/1388 of Verordening (EU) 2016/1447 vallen, wordt het testplan opgesteld volgens de bepalingen van de nationale wetgeving.”

15. In deel 2 van het voorstel van testplan wordt inderdaad het volgende gesteld daaromtrent:

“Het Testplan volgt de in de NC RfG, de NC HVDC en de NC DCC uiteengezette methodologie voor de overeenkomstige geteste geschiktheid. Voor de SNG's die voor de inwerkingtreding van deze codes bestonden, bepaalt de NC ER echter dat het Testplan de bepalingen van de nationale wet moet volgen. Aangezien de Belgische wet geen methodologie voorschrijft, volgt ELIA voor zowel de bestaande als de nieuwe installaties de methodologie die in de drie bovenvermelde NCs is vastgesteld.”

3.2. BEOORDELING

16. Bij gebrek aan methodologie voor het testen van de geschiktheid van bestaande installaties in nationale wetgeving, mag de methodologie vastgesteld in de Europese netcodes RfG¹, DCC² en HVDC³ voor nieuwe installaties, waarbij bovendien onduidelijk is welke artikelen van deze Europese netcodes daarmee worden beoogd (tal van artikelen kunnen daaronder vallen gelet op de vage inhoud van de term “methodologie”), volgens de CREG niet zonder meer van toepassing worden verklaard op bestaande installaties. De Europese netcodes RfG, DCC en HVDC zijn in de regel niet van toepassing op bestaande installaties (artikel 4(1) van deze netcodes). Voor het toepassen van bepalingen van de Europese netcodes RfG, DCC en HVDC op bestaande installaties is een bijzondere procedure voorzien

¹ Verordening (EU) 2016/631 van de Commissie van 14 april 2016 tot vaststelling van een netcode betreffende eisen voor de aansluiting van elektriciteitsproducenten op het net

² Verordening (EU) 2016/1388 van de Commissie van 17 augustus 2016 tot vaststelling van een netcode voor aansluiting van verbruikers

³ Verordening (EU) 2016/1447 van de Commissie van 26 augustus 2016 tot vaststelling van een netcode betreffende eisen voor de aansluiting op het net van hoogspanningsgelijkstroomsystemen en op gelijkstroom aangesloten power park modules

in artikel 4 van deze Europese netcodes die overigens slechts kan worden toegepast in specifieke omstandigheden.

De CREG is derhalve van mening dat de derde alinea van deel 2 van het voorstel van testplan moet worden geschrapt.

17. Een andere vraag nog is of de verwijzingen in de artikelen 43(1), 44 tot 47 van de Europese netcode E&R naar specifieke artikelen (bepaalde leden van artikelen) van de Europese netcode RfG, DCC en HVDC alleen gelden voor nieuwe installaties, of eveneens voor bestaande installaties waarop deze netcodes, zoals hiervoor uiteengezet werd, in beginsel niet van toepassing zijn. Ofwel heeft de Europese wetgever, door middel van de Europese netcode E&R die van latere datum is (2017) dan de Europese netcodes RfG, DCC en HVDC (2016), specifiek een aantal welbepaalde artikelen van de Europese netcodes RfG, DCC en HVDC eveneens van toepassing willen maken op bestaande installaties, ofwel blijft het zo dat de methodologie voor het testen van bestaande installaties integraal in nationale wetgeving moet zijn uitgewerkt. Samen gelezen met artikel 43(3) van de Europese netcode E&R dat bepaalt dat het testplan wat SNG's betreft die niet onder de Europese netcodes RfG, DCC of HVDC vallen, wordt opgesteld volgens de bepalingen van de nationale wetgeving, is de CREG van mening dat de artikelen van de Europese netcodes RfG, DCC en HVDC waarnaar wordt verwezen in de artikelen 44 tot 47 van de Europese netcode E&R niet mogen toegepast worden op bestaande installaties.

Uit wat volgt, blijkt dat deze vraag volgens de CREG vandaag in de praktijk weinig relevant is wat betreft de verwijzingen in de artikelen 43(1) en 44(1) van de Europese netcode E&R naar resp. artikel 41(2) en artikel 45(5) van de Europese netcode RfG omdat er inhoudelijk geen leemte is voor bestaande installaties in nationale context (delen 3.2.1 en 3.2.2 van dit advies). Dit ligt mogelijks iets anders wat betreft de LFDD-relais (deel 3.2.3 van dit advies).

3.2.1. De algemene methodologie voor het uitvoeren van testen in artikel 41(2) van de Europese netcode RfG

18. Artikel 43(1) van de Europese netcode E&R stelt dat elke TSB op gezette tijden de correcte werking beoordeelt van alle apparatuur en geschiktheden in het systeembeschermingsplan en het herstelplan en hiertoe op gezette tijden de conformiteit van dergelijke apparatuur en geschiktheden controleert in overeenstemming met lid 2 (lees: het testplan) en met artikel 41, lid 2, van Verordening (EU) 2016/631, artikel 35, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1388 en artikel 69, leden 1 en 2, van Verordening (EU) 2016/1447.

Artikel 41, lid 2, van de Europese netcode RfG (naar analogie cf. artikel 35, lid 2, van de Europese netcode DCC en artikel 69, leden 1 en 2, van de Europese netcode HVDC) bepaalt het volgende:

“De relevante systeembeheerder kan erom verzoeken dat de eigenaar van een elektriciteitsproductie-installatie conformiteitstests en -simulaties uitvoert overeenkomstig een herhalingsplan of algemeen schema, dan wel nadat een defect, wijziging of vervanging van apparatuur heeft plaatsgevonden die een effect kan hebben op de conformiteit van de productie-eenheid met de eisen van deze verordening.

De eigenaar van de elektriciteitsproductie-installatie wordt geïnformeerd over het resultaat van deze conformiteitstests en -simulaties.”

19. Het recht voor de transmissiesysteembeheerder om op gezette tijden de conformiteit te controleren van de bestaande installaties vloeit rechtstreeks voort uit artikel 43(1), van de Europese netcode E&R. Artikel 41, lid 2, van de Europese netcode RfG voegt daaraan toe dat de TSB de eigenaar van de installatie kan verzoeken testen en simulaties uit te voeren aan de hand van een herhalingsplan of algemeen schema of na een defect, wijziging of vervanging van apparatuur die een effect kan hebben op de conformiteit van de installatie. De vraag of de Europese netcode E&R het artikel 41, lid 2, van de Europese netcode RfG nu wel of niet van toepassing maakt op bestaande installaties is weinig relevant in de praktijk volgens de CREG, aangezien de TSB de in artikel 41, lid 2, van de Europese netcode RfG vermelde zaken (herhalingsplan of algemeen schema of na defect/wijziging/vervanging) hoe dan ook kan vaststellen in het testplan voor alle installaties met toepassing van artikel 43(3) van de Europese netcode E&R (de testfrequentie en -voorwaarden), m.a.w. daarvoor heeft hij artikel 41, lid 2, van de Europese netcode RfG in feite niet nodig.

3.2.2. De methodologie van het testen van de black-startdienst in artikel 45(5) van de Europese netcode RfG

20. Artikel 44(1) van de Europese netcode E&R (het enige artikel onder de artikelen 44 tot 47 dat overigens vandaag in de Belgische context relevant is) bepaalt dat elke aanbieder van hersteldiensten die een elektriciteitsproductie-eenheid is en een black-startdienst levert, minstens om de drie jaar een test betreffende de black-startmogelijkheden uitvoert volgens de in artikel 45, lid 5, van de Europese netcode RfG vastgestelde methodologie.

Indien men artikel 45, lid 5, van de Europese netcode RfG nader bekijkt, moet men vaststellen dat het enkel bepaalt dat voor de test betreffende de black-start-mogelijkheden de volgende eisen gelden:

- a) voor elektriciteitsproductie-eenheden met black-start-mogelijkheden wordt deze capaciteit om op te kunnen starten vanuit stilstand zonder enige externe elektrische voeding aangetoond;
- b) de test wordt als succesvol beschouwd als de opstarttijd binnen de in artikel 15, lid 5, onder a), iii), gegeven tijd blijft.

Wat betreft de eis onder artikel 45, lid 5, a), stelt de CREG vast dat de elektriciteitswet deze vereiste heeft geïncorporeerd in de definitie van black-startdienst en dat deze derhalve geldt voor alle installaties, zowel bestaande als nieuwe, die deze dienst leveren. De black-startdienst wordt in artikel 2, 70°, van de elektriciteitswet immers gedefinieerd als “de black-startdienst, gedefinieerd in het technisch reglement, die het heropstarten van het systeem na een instorting ervan mogelijk maakt”. Artikel 2, §1, 54°, van het federaal technisch reglement preciseert vervolgens dat men onder “black-startdienst” verstaat, “de dienst voorzien door productie-eenheden die over black-start-mogelijkheden beschikken in de zin van artikel 2, tweede alinea, 45., van de Europese netwerkcode RfG, die één van de mogelijke nethersteldiensten vormt”. De term „black-startmogelijkheden” in artikel 2, tweede lid, 45), van de Europese netcode RfG luidt daarbij als volgt: “de capaciteit van een elektriciteitsproductie-eenheid om zich te herstellen na een totale afschakeling, met behulp van een daarvoor specifiek bestemde noodvoeding zonder enige levering van elektrische energie van buiten de elektriciteitsproductie-installatie;” (eigen nadruk).

Wat betreft de eis onder artikel 45, lid 5, b), is de in artikel 15, lid 5, onder a), iii), van de Europese netcode RfG gegeven tijd, de tijd die door de relevante systeembeheerder in overleg met de relevante transmissiesysteembeheerder wordt gespecificeerd. In voorliggend geval is dit dus de tijd die door Elia wordt gespecificeerd. Elia preciseert de maximale opstarttijd in de type-overeenkomst voor

hersteldiensten, i.c. het black-startcontract, goedgekeurd door de CREG op 5 maart 2020⁴, die zij met de aanbieders van hersteldiensten afsluit, meer bepaald in artikel II.4.1 ($\leq 1,5$ uur voor een black-start herstelinstallatie die in werking was op het ogenblik van de black-out en 3 uur voor een black-start herstelinstallatie die op dat ogenblik stillag). Aangezien dit een type-contract is, is die maximale opstarttijd voor alle black-startinstallaties dezelfde.

De vraag of de Europese netcode E&R het artikel 45, lid 5, van de Europese netcode RfG nu wel of niet van toepassing maakt op bestaande installaties is derhalve weinig relevant in de praktijk volgens de CREG, aangezien de eisen die daarin vervat zijn ook reeds voortvloeien uit artikel 2, §1, 54°, van het federaal technisch reglement en artikel II.4.1 van de type-overeenkomst voor hersteldiensten, goedgekeurd door de CREG op 5 maart 2020, m.a.w. daarvoor heeft men artikel 45, lid 5, van de Europese netcode RfG niet nodig. Er is volgens de CREG zodoende ook geen leemte voor bestaande installaties op dit punt in de nationale wetgeving/de op nationaal niveau gereguleerde context.

3.2.3. De methodologie voor het testen van de ont koppeling van verbruik bij lage frequentie via relais in artikel 37, lid 6, en artikel 39, lid 5, van de Europese netcode DCC

21. Artikel 47 van de Europese netcode E&R bepaalt dat elke DSB en TSB tests uitvoert op de ont koppeling van verbruik bij lage frequentie via relais die voor die ont koppeling worden toegepast op hun installaties binnen een op nationaal niveau te bepalen termijn en volgens de in artikel 37, lid 6, en artikel 39, lid 5, van de Europese netcode DCC vastgestelde methodologie.

Artikel 37(6) van de Europese netcode DCC bepaalt het volgende voor transmissiegekoppelde distributie-installaties:

“Met betrekking tot de test betreffende de ont koppeling van verbruik bij lage frequentie via relais wordt aangetoond dat de transmissiegekoppelde distributie-installatie overeenkomstig artikel 19, leden 1 en 2, technisch in staat is tot bedrijf bij een nominale AC-voedingsspanning. Deze AC-voedingsspanning wordt gespecificeerd door de relevante TSB.”

Artikel 39(5) van de Europese netcode DCC luidt naar analogie als volgt voor transmissiegekoppelde verbruiksinstallaties:

“Met betrekking tot de test betreffende de ont koppeling van verbruik bij lage frequentie via relais wordt aangetoond dat de transmissiegekoppelde verbruiksinstallatie overeenkomstig artikel 19, leden 1 en 2, technisch in staat is tot bedrijf bij een nominale AC-voedingsspanning. Deze AC-voedingsspanning wordt gespecificeerd door de relevante TSB.”

⁴ Beslissing (B)2049 van de CREG over het aangepaste voorstel van Elia Transmission Belgium NV van de voorwaarden om op te treden als aanbieder van hersteldiensten op contractbasis, met inbegrip van de typeovereenkomst voor hersteldiensten, ingediend per brieven van 20 december 2019 en 10 januari 2020.

22. De CREG verwijst naar de interpretatievraag in paragraaf 17 van dit advies en haar zienswijze daaromtrent, nl. dat de artikelen van de Europese netcodes RfG, DCC en HVDC waarnaar wordt verwezen in de artikelen 44 tot 47 van de Europese netcode E&R, met name de methodologie voor het testen die daarin vervat is, niet zonder meer mogen/mag toegepast worden op bestaande installaties in de zin van de Europese netcodes RfG, DCC en HVDC.

De methodologie vervat in de artikelen 37(6) en 39(5) van de Europese netcode DCC voor het testen van nieuwe transmissiegekoppelde distributie-installaties/verbruiksinstallaties bevat weliswaar geen verrassende elementen. Deze methodologie komt in feite hierop neer dat moet kunnen worden aangetoond dat de apparatuur voor aansluiting op het transmissienet technisch in staat is om te werken bij de nominale spanning van het transmissienet. Deze methodologie is dermate evident dat men er mag van uitgaan dat bestaande LFDD-relais ook reeds een dergelijke test hebben moeten ondergaan bij hun indienststelling.

De leden 1 en 2 van artikel 19 van de Europese netcode DCC waarnaar wordt verwezen in de artikelen 37(6) en artikel 39(5) van dezelfde netcode bevatten echter concrete technische aansluitingseisen, die Elia klaarblijkelijk ook van toepassing verklaart op bestaande installaties, terwijl de Europese netcode DCC in beginsel uitsluitend van toepassing is op nieuwe installaties (artikelen 3 en 4). Meer bepaald voorziet Elia in deel 7.4 van het voorstel van testplan dat de gemeten aanspreektijd voor bestaande LFDD-relais lager moet zijn dan 150 ms, zoals vermeld in artikel 19, lid 1, onder c), van de Europese netcode DCC. Dit kan derhalve niet volgens de CREG.

De CREG adviseert om het voorstel van testplan op dit punt te laten aanpassen door Elia en om zo nodig de methodologie voor het testen van de bestaande LFDD-relais te verankeren in nationale wetgeving, minstens om deze vraag verder te analyseren alvorens tot goedkeuring van dit luik van het voorstel van testplan te kunnen overgaan, bv. om na te gaan of de voornoemde zaken momenteel worden ondervangen en/of in lijn zijn met de samenwerkingsovereenkomsten afgesloten tussen Elia en de distributienetbeheerders.

4. VERDERE OPMERKINGEN BIJ HET VOORSTEL VAN TESTPLAN

23. In dit deel maakt de CREG specifieke opmerkingen bij het voorstel van testplan die echter gezien moeten worden in het licht van Deel 2 en Deel 3 van dit advies waarin bedenkingen ten gronde worden geformuleerd over de algemene maturiteit van het voorstel van testplan.

4.1. VERWIJZINGEN NAAR HET SYSTEEMBESCHERMINGSPLAN EN HET HERSTELPLAN

24. In deel van het voorstel van testplan wordt uiteengezet dat het testplan verwijst naar het systeembeschermingsplan en het herstelplan die nog wachten op goedkeuring door de minister en dat de goedkeuring van dit testplan afhangt van de goedkeuring van de plannen. Het systeembeschermingsplan en het herstelplan werden inmiddels door de minister goedgekeurd onder voorwaarden per ministerieel besluit van 19 december 2019, bij uittreksel bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 januari 2020. Dit verdient derhalve aanpassing in het voorstel van testplan.

4.2. VERANTWOORDELIJKE VOOR DE ORGANISATIE VAN DE TESTEN EN BETALING VAN DE KOSTEN

25. In deel 2, vierde alinea, van het voorstel van testplan wordt verwezen naar artikel 263 van het Federaal Technisch Reglement dat Elia ertoe machtigt tests te organiseren om de prestaties van de in het systeembeschermingsplan en het herstelplan geïdentificeerde maatregelen te evalueren. Deze bepaling stelt ook dat de tests in overleg met de belanghebbenden en op kosten van Elia moeten worden georganiseerd. Artikel 263 van het federaal technisch reglement is deels een herhaling van de rechten die de transmissiesysteembeheerder rechtstreeks heeft op grond van de bepalingen van deel II van hoofdstuk VI *“Conformiteitstests en evaluatie van de systeembeschermings- en herstelplannen”* van de Europese netcode E&R. Artikel 263 van het federaal technisch reglement verwijst immers naar de artikelen 50 en 51 van de Europese netcode E&R die deel uitmaken van dit deel II van hoofdstuk VI van de netcode. Dit artikel is in de context van het testplan niet echt relevant. Het testplan maakt immers deel uit van deel I van het hoofdstuk VI *“Conformiteitstests van de geschiktheden van TSB's, DSB's en SNG's”* van de Europese netcode E&R.

De CREG is van mening dat deze vierde alinea van deel 2 van het voorstel van testplan moet worden geschrapt in de mate deze verwijst naar de testen van de effectiviteit van de plannen en niet van de geschiktheden van de apparatuur en geschiktheden bedoeld in het testplan. Wel is het relevant om voor alle tests van de apparatuur en geschiktheden vermeld in het testplan aan te geven door wie de test wordt uitgevoerd en op wiens kosten.

4.3. BLACK-STARTDIENST

26. In 4.1 van het voorstel van testplan behandelt Elia de testen om te verzekeren dat de black-startdiensten kunnen worden verstrekt. Momenteel is de black-startdienst de enige hersteldienst op contractbasis waarop het huidige herstelplan beroep doet en heeft de CREG op 5 maart 2020 hierover beslissing (B)2049 genomen.

27. De CREG wenst te benadrukken dat de testen voorzien voor de black-startdienst als bijlage worden opgenomen in het contract voor black-startdienst en dit in de optiek van transparantie en de contractuele verduidelijking van de testen waaraan een aanbieder van de black-startdienst aan onderworpen is. Het is daarom van belang, zoals uiteengezet in beslissing (B)2049 van de CREG dat deze testen gekend zijn bij de aanbestedingsprocedure voor de black-startdienst voor de periode 2021-2023.

4.4. OVERIGE OPMERKINGEN

28. In deel 4.1.4 van het voorstel van testplan wordt bepaald dat de test van de Black-Startmogelijkheden als geslaagd beschouwd wordt wanneer hij voldoet aan de voorwaarden die Elia heeft bepaald volgens artikel 43, lid 5, van de Europese netcode E&R. Artikel 43, lid 5, van de Europese netcode bepaalt dat de test als succesvol beschouwd wordt indien wordt voldaan aan de voorwaarden die overeenkomstig lid 3 zijn vastgesteld door de desbetreffende systeembeheerder. Vooreerst is deel 4.1.4 van het voorstel van testplan overbodig aangezien rechtstreeks in de Europese netcode E&R wordt bepaald wanneer een test succesvol is. Indien men toch redenen ziet om bepalingen uit de Europese netcode E&R te herhalen, is niet duidelijk waarom Elia niet eenvoudigweg stelt dat de test geslaagd is wanneer hij voldoet aan de voorwaarden van onderhavig testplan.

29. De CREG adviseert om de definitie van de term "CIPU" te vervangen door een evolutieve definitie die het Icaros-project in aanmerking neemt. De CREG suggereert dan ook om de definitie van het begrip "CIPU" zoals vervat in het door de CREG goedgekeurde voorstel van de voorwaarden om op te treden als aanbieder van hersteldiensten op contractbasis over te nemen

"Het contract voor de coördinatie van de inschakeling van productie-eenheden dat is gesloten met ELIA, of het/de gereguleerde contract(en) ter vervanging van het CIPU-Contract, overeenkomstig de bepalingen van artikel 4 en artikel 377 van het Federaal Technisch Reglement."

30. Naast de volledigheid van het testplan is uiteraard de daadwerkelijke uitvoering van de testen van belang en de gepaste ingrepen indien de testen tekorten aanwijzen. De Europese netcode E&R voorziet in artikel 43(5) dat zolang de test niet als succesvol wordt beschouwd overeenkomstig lid 3 van hetzelfde artikel, de test wordt herhaald door de TSB, DSB, SNG, aanbieder van beschermingsdiensten en aanbieder van hersteldiensten. De Europese netcode E&R voorziet echter geen concrete verslaggeving van deze testen maar een algemene monitoring in artikel 52. De CREG adviseert om de opportuniteit (en modaliteiten) van verslaggeving te evalueren met de betrokken instanties en dit met oog op het verzekeren van de daadwerkelijke inzetbaarheid van apparatuur en beschikbaarheden wanneer er beroep op wordt gedaan bij de uitvoering van het systeembeschermingsplan en/of het herstelplan.

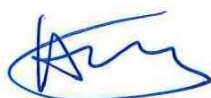
5. CONCLUSIE

31. De CREG is van mening dat:

- de vermelding in deel 1 van het voorstel van testplan naar het systeembeschermingsplan en het herstelplan die wachten op goedkeuring moet worden vervangen door een verwijzing naar de inmiddels (onder voorwaarden) goedgekeurde plannen per ministerieel besluit van 19 december 2019,
- de derde alinea van deel 2 van het voorstel van testplan moet worden verwijderd, aangezien de Europese netcodes RfG, DCC en HVDC (en de methodologie voor het testen) met toepassing van hun artikel 4 niet van toepassing zijn op bestaande installaties,
- de vierde alinea van deel 2 van het voorstel van testplan moet worden geschrapt in de mate deze verwijst naar het testen van de effectiviteit van de plannen en niet van de apparatuur en geschiktheden bedoeld in het testplan. Wel is het relevant om voor alle testen van de apparatuur en geschiktheden vermeld (of te vermelden) in het testplan aan te geven door wie de test wordt uitgevoerd en op wiens kosten,
- de lijst van de te testen apparatuur en geschiktheden in deel 3 van het voorstel van testplan moet worden aangevuld met de wettelijk vereiste geschiktheden van installaties van bepaalde significante netgebruikers, omdat deze eveneens relevant zijn voor het systeembeschermingsplan en het herstelplan,
- het voorstel van testplan tevens de testvoorwaarden en -frequentie moet bevatten wat betreft de voornoemde wettelijke vereiste geschiktheden van installaties van bepaalde significante netgebruikers enerzijds en de communicatiekanalen anderzijds,
- de delen 4.2, 5 en 6 van het voorstel van testplan beter worden verwijderd aangezien de daarin vermelde apparatuur en geschiktheden niet relevant zijn voor de door de minister (onder voorwaarden) per ministerieel besluit van 19 december 2019 goedgekeurde plannen,
- rekening houdend met wat in paragrafen 17 en 22 van dit advies wordt uiteengezet, deel 7.4 van het voorstel van testplan moet worden aangepast. De CREG is bovendien van mening dat de methodologie voor het testen van de bestaande LFDD-relais zo nodig moet worden vastgelegd in nationale wetgeving, minstens dat deze vraag verder moet worden geanalyseerd alvorens tot goedkeuring van dit luik van het voorstel van testplan te kunnen overgaan, bv. om na te gaan of deze zaken momenteel worden ondervangen en/of in lijn zijn met de samenwerkingsovereenkomsten afgesloten tussen Elia en de distributienetbeheerders,
- de overige opmerkingen in deel 4.4 van dit advies moeten worden overwogen,

- de voornoemde opmerkingen de goedkeuring van het voorstel van testplan in de weg staan met uitzondering van deel 4.1 van het voorstel van testplan dat betrekking heeft op de black-startdienst. Er moet volgens de CREG worden overwogen om het voorstel van testplan nu reeds gedeeltelijk goed te keuren wat betreft de black-startdienst (deel 4.1 van het voorstel) gelet op de aanbestedingsprocedure die door Elia wordt gelanceerd in het voorjaar van 2020 voor de black-startcontracten voor de periode 2021-2023 en het bevorderen van rechtszekerheid voor de kandidaten.

Voor de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas:

Andreas TIREZ
Directeur

Koen LOCQUET
Wvd. Voorzitter van het Directiecomité

BIJLAGE

Voorstel van testplan van Elia dd. 22 november 2019